

عنوان مقاله:

رابطه رهبری مثبت گرا و انزوای اجتماعی با نقش میانجی معنویت در کار در دوره همه گیری کووید-۱۹ (مورد مطالعه: دبیران شهر اصفهان)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های راهبردی مسائل اجتماعی ایران، دوره 9، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

لیلا مقتدایی - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی رابطه رهبری مثبت گرا و انزوای اجتماعی با نقش میانجی معنویت در کار در دوره همه گیری کووید-۱۹ انجام شد. پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و براساس ماهیت و روش، توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری، دبیران دوره اول متوسطه شهر اصفهان در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بود که از بین ۱۸۷۶ نفر از آنان، ۱۵۰ نفر با استفاده از نرم افزار Sample power و به شیوه نمونه گیری تصادفی - طبقه ای متناسب با حجم انتخاب شد. ابزار گردآوری داده ها، پرسش نامه های انزوای اجتماعی زوالنتا و همکاران (۲۰۱۷)، رهبری مثبت گرای آقابابایی (۱۳۹۲) براساس نظریه کامرون (۲۰۰۷) و معنویت در کار میلیمان و همکاران (۲۰۰۳) بود که مقدار پایایی آنها به ترتیب، ۷۹/۰، ۷۶/۰ و ۷۴/۰ برآورد شد. روایی پرسش نامه ها به لحاظ محتوایی تایید و تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزارهای SPSS و Amos انجام شد. نتایج نشان داد رهبری مثبت گرا به طور مستقیم بر انزوای اجتماعی، تاثیر معکوس و معنادار دارد و همچنین، معنویت در محیط کار، نقش میانجی را در رابطه رهبری مثبت گرا و انزوای اجتماعی دارد.

کلمات کلیدی:

رهبری مثبت گرا، انزوای اجتماعی، انزوای بیرونی، انزوای درونی، معنویت در کار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1229444>

